Pest-Nagykanizsa 1868. 4. szám. November 1. Első évfolyam

November

1. Kandi Klári minden előfizetőjeért szinte ünnepet tartván, örömében éljent kiált, noha többen hochot szeretnének.
2. Minden e lapra fizető hölgyet az emancipatióra nézve halottnak hisz s rajta szomorkodik.
3. A nagykanizsai dalárda „alt“hang hiányában Kandi Klárit meghivja disztagul.
4. Egy ifju protestál ellene, mondván: nix alt, hanem jung!
5. Nem csak Spanyolországban van revolutió, hanem a spanyolfalak mellett is.

Kandi Klári

Hölgy-élczlap.

Jelszó: Tisztelet a nőknek!

November

6. Több helyről előfizetési pénz fejében főzőkanalakat küldenek. Köszönjük!
7. Sürgetik Klárit, hogy „Boszorkány“ra változtassa nevét, a félénkek bizonyosabban pränumerálnak.
8. Az első hó leesik s a hűhósoknak megesik, mert a köcsögkalap beesik.
9. Az egri „Buzogány“ (élczlap) Kandi Klári kezébe adatik.
10. Az ütéseket holnap kezdi osztogatni azoknak, kik arra magokat érdemesekké teszik.

Előfizetési ár:

Postán bérmentve, Pesten és Nagy-Kanizsán házhoz küldve
Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 15 kr.

A lap szellemi és anyagi részét illető küldemények, u. m. előfizetési-pénzek, hirdetmények, levelek, kéziratok bérmentesen Nagy-Kanizsán a szerkesztő- s kiadó-hivatalba, Pesten Rákosi Lászlóhoz (Köztelek, üllői ut 12. sz.) intézendők. — Előfizethetni ezenkivül minden k. postahivatalnál és hiteles könyvkereskedésekben.

Megjelenik:

Havonkint háromszor
1-, 10- és 20-ik
napján.

Milyen emancipátiót óhajtanak korunk hölgyei?

III

Midőn az ókor messzeségében kutatja lelkünk a női fenséget, önérzetes édes megnyugvás szállja meg keblünket, mert a messze távolból ha napjainkhoz közelebb érünk minden évszázad, de évtized, sőt egyes év is a hősnők deli alakjait tünteti elénkbe, megkoszoruzva az elismerés, a honszerelem örökzöldjével.

Ha hősies büszkeség szállja meg a magyar férfi szivét őseinek dicsősége tudatában, miért ne lángolna a mi szivérzeményünk ezer év alatt feltünt honleányaink erényein, hősiességein?

Hagyjátok a multat nekünk, hagyjatok a mult dicsőségein merengenünk . . . . . a jövő ugyis a mienk . . . . . tietek férfiak csak a jelen, ezt átengedtük, és pedig azért, hogy irányunkban a hála, a tiszteletadóját leróvhassátok.

Nevettek?

Nevessetek! s ha igen, megtagadjátok a hazát, melyet édes anyának neveztek, s ki „mindnyájunk édes anyját“ megtagadja, azon mi hölgyek csak szánakozni tudunk.

Valjon miért neveztetik a magyar haza édes anyánknak? azért: mert a küzdelmek vérpatakját beissza? (ezt a hét vezér véresküje iránti kegyeletből teszi, — ugyis csak az iskolás gyermek tanulja már e természetes esküformát, mely vadságában is fenséges!) mert a hősök elhagyatott sirhalmára minden tavaszszal virágkoszorút illeszt? — mert tápot s majdan nyugalmat ád? — Nem, nem ezért nevezzük a magyarhazát édes anyánknak, hanem, mert jó, szelid, a csapást békén tűri, — az örömet mérsékelve élvezi, polgárait gyöngéden szereti, a munkásnak több kényelmet ád, a restnek küzdelem, nyomor a bére — a jót, a nemest megkoszorúzza, mint az édes anya gyermekeit áldásaival, szivgyöngyeivel, gyémántjaival ékesiti, tetézi . . . .

S ti mégis nevettek? nevetésben adjátok szegénységi bizonyitványaitokat ki.

De légy üdvöz te nemes férfi, ki a hazát — mint mindnyájunk édes anyját — imádásig szereted, érette véredet, életedet feláldozod, megérted, mi a hála az édes anya iránt, ki szivvérével, élete koczkázásával adta éltedet! lehetlen, hogy tisztelettel ne hajolnál meg a hölgy előtt, ki nemes hivatását híven betölti, kinek szivszerelme a hon és hit szerelmével három egységgé olvadt, s egy földi szentháromságot képezve, csak boldogítni, csak szeretni akar, ki nem szóval, de tettekben imádja hazáját, odadván szivmagzatát a máglyára, — hogy tüzével semmisitse meg a sáskák seregét, ki könnyjével termékenyiti a földet, hogy rajta virág, illatos virág teremjen, ki a szenvedést édesen fogadja, epedve kivánja, csak boldogságot hinthessen, csak megelégedést nyujthasson azoknak, kik lételét nekik köszönik.

Fájdalom! mégis sokan, igen sokan vannak férfiak, kik nemünket gyöngének hiszik, igen, de ez tévedés, nem gyengék, hanem gyöngédek vagyunk, s a gyöngédség legszebb éke nemünknek, melyre még halálos ágyunkon is büszkék vagyunk. Épen ezért óhajtjuk s kivánjuk, hogy minden alkalommal tanusittassék irányunkban a viszonti gyöngédség, családi körben ugy, mint a társadalomban.

Ohajtjuk, hogy a korigényelte haladás áldásaiban mi is részesittessünk.

Ohajtjuk, hogy a polgári szabadság hajnala reánk is felvirradjon.

Ohajtjuk, hogy a hozzánk illő tudományokban mi is részeltessünk.

Ohajtjuk, hogy a szabad akarat ne korlátoztassék akkor, midőn a család érdeke, java igényli.

Ohajtjuk, hogy a sorsüldözött árva leányok képzettségükhöz mért alkalmas hivatalt nyerhessenek. Végre

Ohajtjuk, hogy a törvény előtt egyenjogositassunk akkor, midőn vagyonunkból önállólag rendelkezünk.

A mi ohajtásaink Amerika, Anglia s ma-holnap Franciaország szabad ege alatt érvényre jutottakkal azonos s ki mondjuk ohajtásainkat, ha hölgyeink nehány elfogultja — és az egész férfi-világ anathemát mond is rá.

KANDI KLÁRI.

Őszszel.

Lehullott, elsárgult falevelek!
Beszéljetek;
Oly tapasztalatdus a ti rövid
Beszédetek.

* * *

Alig kezdtünk a bimbóból fakadni
Hernyók leptek bennünket el.
Jött egy vihar, rettenetes záporral
És a hernyók lehulltanak.

Nőttünk, de ugy égetett a napheve
Hogy többféle szint kellett játszanunk.
És sötét éjjel nem tudjuk miképen
Gyöngytehert hordozánk s megifjodánk.

Később a szél hintáztatott bennünket
A gyengébb alá is hullt, és elveszett.
Majd a szárnyas madarak bujtak körénk
Vagy pajkos gyermekek dobáltak felénk.

Végre a dér csipkedett s kapaszkodott
Reánk, s ennek kegyetlen terhe alatt
Kinos életünk fonala megszakadt . . . . .
— (A mi életünk is hasonló ehhez!)

SIDIKE.

Naplótöredék.

Ne háborgassatok . . . hagyjatok magamra . . . . ne tépjétek össze fellobbant lelkemet; sir a gyökér, midőn az ásó éle lecsikorodik indázó ereiről . . .

Szobám szakitott költéri, hideg, mint sok honfi keble, hol nem melegit a honszerelem napja . . . .

Balitélet és ismét balitélet, ezen veszélyes kórállapot uralg mindenütt. A balitéletek hasonlitanak Milton ördögeihez, kikről halhatatlan művében, az „Elvesztett paradicsom"ban irva van, hogy bár az angyalok kardjától derékon kettészeletve földre hullottak, ép testté forrva keltek ismét föl mindannyiszor. Igy a balitéletek is. De, hisz a beteg emberi észnek erre szüksége van mindig, melyben ágyként megpihenve magát álmainak engedheti által, ha a balitéletnek egy neme lerontatik, a másik már készen áll s nekem ugy látszik, a beteg csak ágyát változtatja. —

Igy vagyunk mi nők a férfivilággal szemben.

Teremték magamnak erényképeket, boldogság-forrást, örök menyországot; de erényképem' mások kinevették, üdvforrásomból ezer baj szivárgott s örök menyországom csak puszta képzemény maradt.

Oh a képzemény sok jó, — de legtöbb rosznak kutfeje. A képzelődés legtöbbször vágyakat ébreszt, melyek nem valósithatók, s igy a kedélybe csak nehezen kiirtható elégedetlenségi érzetet csepegtet.

Vannak a hölgyi életben, főleg egy kínos csalódás után, oly perczek, hol neme a keserű közönösségnek s életúntságnak eloltja minden vágyaikat.

Ily állapotban vagyok én, Idám.

Az ifju, kit bensőleg szerettem, s ki oly sokszor szenvedni látott — nincs többé körömben.

— Ő elment, talán nem sejtve a forró érzetet, mely szivemben iránta felloboga óriási lángjaival a csak most éledő szeplőtlen keblemnek. — S ha értette, ha észrevette volna is szivem érzelmét, mit használna ez? hisz az űr, mely köztünk tátong, a rangkülönbség, mely köztünk fekszik, oly nagy, hogy itt viszonszerelemre sohasem lehete reményem.

Én tudom, én látom, hogy balgaság keblem gerjedelme, meg vagyok győződve, hogy az czélt soha sem érhet; hogy legkedvezőbb esetben is, ha valaha elérhetném azt, hogy megvallhatnám forró szerelmemet, csak rettenetesebb kinok várnának reá.

Azonban az események lánczolata összefüzésében nagy szerepet játszik a sors s gyakran még a reménytelen vágyakat is megtestesiti.

„Ha az emberi véges ész elakad, felsőbb hatalmak veszik át sorsunk intézését."

‚Az ember igen sokat tart lehetetlennek, mert ott is akadályokról álmodik, hol nincs.'

Az igazi szerelem, mely mint Goethe oly szépen mondja : mindent ad és mindent elfogad, nem alkot magának nehézségeket, melyeket le nem rombolhat, mert nem a számoló ész, hanem forró szive után indul, s ha amaz nagyszerűbb tetteket szül és teremt is, de boldogitóbbakat ennél bizonyosan nem.

— Az ifjuság minden villámban egy reménysugárt sejt.

Boldog remény! .... Fájó emlékezet!

AURELIA.

Talizmánunk.

Kit szivünk epedve vára,
AItt vagy végre Kandi Klára!
Nnyi sötét éj után hát
DMegkezdjük e fényes pályát. —
Iem rettegve a veszélyt, mely
Talán készületlen ér el.
csőség lesz a csillagunk —
S utánna bátran haladunk.
de, ide magyar népek!
Itten van a szabad élet!! — —

Ki az, a ki vélünk szembe —
LSzállni és harczolni merne?
Áetiporjuk, mint fűszálat;
RSoha többé fel nem állhat. —
ldást harczunkra és üdvet
Nekünk igaz ügyünk enged.
ózsafüzért s babérokat
IAz igazság s magyar hölgy ad.
gy bátran megyünk csatára:
Éljen, éljen **Kandi Klárra!!**

JENŐKE.

Villanykák

a müveltség mai ködén áttörve.

— Bocsánat, Nagysád, hogy kissé elkéstem, de fodrászom oka; pedig enélkül nem jöhettem. A haj az ember egyik legszebb éke, tehát nagy figyelmet érdemel.

— Mindenesetre marquis, főkép kié oly szép, mint az öné, nem is hiszem, hogy itt Pesten vette, nemde Párisból hozatta? tán épen a kiállitásról.

— Fogadja Méltsád legnagyobb köszönetemet azon boldogitó élvezetért, melyet e franczia-négyes tartalma alatt szellemdús társaságában merítni szerencsés valék.

— Ön pedig hálámat — — —

— Kérem, kérem — — —

— Ön pedig hálámat, miszerint fecsegéseivel meg nem ölt.

— Oh ne tessék azon csodálkozni, az éretlen korban gyakran megtörténik. Rajtam is megesett, mig a fejem lágya be nem nőtt.

— Tehát már benőtt?

— Mindenesetre, kérem csak megtapintani.

— Igaz. Kivülről.

— Nagysád ma igen beszédes.

— Ah szép bók! s ön mért oly hallgatag?

— Mert szeretem; a hallgatás arany...

— S ön ezt szereti, nemde?

— Igen, azaz hogy....

— Hahaha! Lássa, ön engem nem szeret, hanem aranyaimat. Adieu!

— A férfiak sok szóvirággal tartanak bennünket, hölgyeket.

— Azért van oly sok mérges, csipős csalán közte.

— Mért hordják a férfiak óráikat mellényök baloldali zsebében?

— Mutatják a változandóságot s állhatatlanságot. Szivök az órával rokon ketyegésü.

— Nagysádnak szép könyvei vannak, szabad kérnem egyet olvasni.

— Szivesen s mit szokott olvasni ön? regényeket.... vagy —

— A fi done! szól a szemüveges dandy — én csak románokat szeretek, a regényeket inasom szokta olvasni.

Egy részeges férjével sokat szenvedett nő meghalt életpárja emlékkövére a következő sorokat véseté:

„E sirba rejté férjemet
A mord halál keze,
S a jó Isten neki s nekem
Nyugalmat szereze!“

— A ki először magyart szeret, azután tótot, annak szivüdve, szerelme valóban todt, s becsületén nagy fót.

Seprüzés.

— Egy valaki megütközött azon, hogy Klári néném nyiltan kimondotta, miszerint a nő „értékes portékának“ tekintetik a kalkulálni szeretö férfiaknál, már hogy ezen megütközünk, annyi igaz, de azon is megütközünk ám, hogy valakinek oly korlátolt fogalma van. Alkalmasint a kérőket az a valaki sem ki-, sem be nem seprüzhette.

— Egy bizonyos állathoz czimzett vendégfogadós azzal utasitá vissza lapunkat Nagy-Kanizsán, hogy ő neki elég egy Kati a konyhában, a kivel ugyis sok baja van, Isten őrizze meg egy másik Katitól! — Biztositjuk a derék vendéglőst, hogy közülünk senki sem alkalmatlankodik nála, ha csak seprüzni nem kell....

— Egy férfi panaszkodik, hogy nincs szerencséje, pedig naponta elmondja százszor: van szerencsém... lesz szerencsém! stb. — Kérdés: már most mi nők, melyik tételnek higyjünk?!

— Szerkesztői irodánkba egy csomag érkezett ismeretlen helyről. — Felbontva — nagy meglepetésünkre szolgált benne egy mézes kalács, s tiszteletőrségül egy anonym-levél. A mézeskalácsot átadtuk szobalányunknak azon utasitással, hogy a levelet, melyek sorai között a következő intést is olvastuk: „hogy mertek önök, a provinczián a nőemancipatióba avatkozni“ — söpörje ki.

— Egy bizonyos dandy lapunkat a skutikához — ezen 47-es erkölcsnemesitő eszközhöz — hasonlitá, a mennyiben t. i. lapunk democrata szinezetü levén, a férfinemmel szemben oly tért foglalt el, melyen a jobb oldal a női jogokért interpelláltatik. Minden ministeri ellenjegyzés nélkül kiseprüzzük,

Fölhivás.

„Buzogány“ czimü lapom bizonytalan ideig szünetelvén, felhivom mindazon t. előfizetőimet, kik lapom, — vagy az ennek elmaradása esetében igért könyvecske helyett a „Kandi Klári“ czimü hölgyélczlap által óhajtanak kielégittetni, szíveskedjenek erről engem nyilt levélben értesiteni.

Eger, 1868-dik évi őszhó 22-én.

JOVANOVITS JÁNOS.

☞ Előfizetéseket még mindig elfogadhatunk, miután az első számtól kezdve teljes számú példányokkal rendelkezhetni.

Galambposta.

— L. E. Páris. Önnek igaza van. Részvétlenség azoknál mutatkozik, kik nem értenek, nem akarnak érteni bennünket. Az első vállalat utja hazánkban mindig rögös, szerkessze azt bárki. Egyébként mily szép s nemes midőn Nagy-Kanizsán Boros János magyar zenetársasága is előfizetett lapunkra, holott ők már inkább a pénzt szeretik olvasni, mint az ujságot.

— O. E. Debreczen. Jót nevettünk a hosszú, hosszú levélnek. Ugy cselekszünk. Nagy-Mihályba küldjük a lapot. Üdvözöljük.

— T. J. Sopron. Lapunk rendesen küldetik. Legközelebb találkozunk.

— K. J. Baja. Várok sok mindent tőled.

— Mixcsinyali Kankalina bizony nem csinált semmi hatást utóbbi küldeményével, kosárba ment. Nagyobb figyelemmel kérjük a dolgozatokat eszközölni.

— Ö. H. Gy. A napokban kimeritően válaszolhatok.

— N. N. Palota. Véleményét köszönettel vettük, ugy is tennénk, de „Aller Anfang ist schwer!“ Uj évkor, reméljük, más véleménynyel leend.

— B. K. urh. ő Ngnak Deésen. Szives köszönet lelkes buzgalmaért! Szabad esedeznünk becses kijelentéseért : kinek küldjük a tiszteletpéldányt?

— Hogy minden magánlevélre azonnal nem válaszolhatunk, kérjük elfoglaltságunknak tulajdonitani, sokszor physikai lehetetlenség ezt, legjobb akaratunk mellett is cselekedhetnünk.

HIRDETÉSEK.

Három hasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél **10** kr. Kétszerinél **8** kr., háromszori s minden többszöriért **6** kr. számittatik. Kincstári bélyeg minden egyes hirdetményért külön **30** kr. fizetendő.

Figyelmeztetés

minden korbeliek, de leginkább az öregkorban élőkhöz.

Alulirottnak az orvostéreni hosszasb buvárkodás után sikerülvén, olyan biztosan ható gyógyszert feltalálni, mely a tüdőguta, tüdőhurut, mellhörgés mellégés és ragacsos flegma fel nem köhöghetése esetében, különösen azonban az öregeknél, kik leginkább tavaszszal és őszszel szoktak kitéve lenni, a tüdőguta, tüdőszélhüdésnek (Schleimschlag) sikerrel használható, s a hectikárai hajlamot is eltávolitja.

Bátorkodom a n. é. közönséget erre figyelmeztetni, hogy az emlitett gyógyszert könnyebb használat végett (pilula, labdacs), alakban készitém, melyből 100 db üvegben, saját pecsétemmel lepecsételve s használati utasitással ellátva, nálam **Debreczenben** (lakásom váraduteza 2131. szám a.), ugyancsak itt helyben **Telegdy K. Lajos** könyvkereskedésében és **dr. Rotschnek V. Emil** gyógyszertárában kapható, sőt utófizetés mellett is megrendelhető. Ára egy üvegcsének vagy 100 dbnak **3** frt. o. é.

Irásbe i megkeresésre egyéb bajokban is orvosi tanácsommal szivesen szolgálok. — Debreczen, május 15. 1868.

Lakásom szeptemb. 1-től kezdve szentanna-uteán a kuttal szemben a Kecskés-féle házban.

Ócsváry Ede,
orvos Debreczenben, a m. k. term. tud. társulat r. tagja.
(6—3)

Keller Ignácz

ajánlja (4—3)

Nagy-Kanizsán, főutczán, **Wlassics Antal** ur házában levő, nagy választéku és legujabb divatu

női czipő

raktárát a legjutányosabb árakon.

MIKOLÁSCH SAMU

fényképész,
Olaj-, szobafestő és másoló
N.-Kanizsán a városi templom mellett.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát, legdiszesebb kiállitásért, valamint jutányos és pontos szolgálatról kezeskedik. (9—1)

Épen most jelent meg nálam legujabb és legfinomabb kelmetár.

DANIELISZ JÁNOS

női szabó mester
Pesten magyar-utcza 5-ik sz. alatt a hatvani utczától 2. ház,
ajánlja a t. cz. hölgy közönségnek ujonnan berendezett

DIVAT-TERMÉT.

az őszi és téli idényre a legujabb divat szerinti elkészitésekkel következő árjegyzékkel; u. m.:

Egy utczai rövid ruha gyapjuszövetből	12—18	frtig.
„ ruha Alexandra	18—22	„
„ „ Smirna szövetből	20—24	„
„ „ Hellas a soie szövetből	22—26	„
„ „ Avalon Risch „	23—28	„
„ „ Velour a soie „	24—29	„
„ „ Velour a soie selyemszövéssel	26—35	„
„ „ Jilkmohair szövetből	29—40	„
„ „ Fullár és könnyü Nultusar selyemből	35—45	„
„ „ Bármily szinü selyemből	46—100	„
„ „ Ripsz selyemből	65—120	„
Egy felöltő posztóból	10—25	„
„ finomabb felöltő szinte posztóból	27—60	„
„ felöltő, guba vagy boglyas bármily szinü szövetből	18—70	„
„ selyembársony felöltő diszesen kiállitva	40—80	„

Nemkülönben minden néven nevezendő női öltönyök, az illető parancsa szerint diszesen elkészitve jutányos ár mellett a szükség esetében 8 óra alatt elkészittetnek.

Kelmék nélküli készitéseket is igen jutányosan számitok fel, s végre derekas ruhák csakis megrendelés utján készittetnek, — vidéki tisztelt hölgyek kivánságára szövetmintákkal a szin meghatározásával posta utján rögtön szolgálhatok.

A vidéki megrendeléseknél a derék és szoknya eleje és hossza megküldését kérem.

Bátor vagyok üzletemet a t. cz. hölgy-közönségnek kegyes pártfogásába azon kéréssel ajánlani, miszerint becses megrendeléseikkel a jövőben is szerencséltetni sziveskedjenek. (5—6.3)

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos : Bátorfi Lajos. Nyomatott Wajdits József nyomdájában N.-Kanizsán.